

תת"ע 7893/07/23 - מדינת ישראל נגד שמואל מאיר לוי

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7893-07-23 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 50251481177

לפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	שמואל מאיר לוי

החלטה

1. לפניי בקשה לחישוב תקופת פסילה. נטען כי חרף החלטה שיפוטית המורה למבקש להפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו עד תאריך 18.10.23, לא נעשה כן וכי המבקש חתם על תצהיר חלף הפקדה ביום 28.12.23 אלא שמחמת התלבטות באשר לצעד הדיוני שראוי לבצע - לא הופקד התצהיר. עוד נטען כי בקשת המבקש מבא כוחו להפקיד את התצהיר ביום 23.01.24 לא בוצעה בפועל עקב טעות משרדית של האחרון. נטען כי המבקש לא נהג במהלך כל התקופה וכי בא כוחו התנדב ועל כן לא בדק באם הונפק אישור הפקדה אם לאו.
2. המשיבה מתנגדת לבקשה.
3. הכלל הוא שעל הנאשם/המבקש להפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו או תצהיר חלף הפקדה. **בית המשפט אינו צד לחובה המוטלת על המשיב במקרה זה והיה עליו לפעול בהתאם להחלטה השיפוטית שניתנה.**
4. נקבע בפסיקה כי הסמכות לדון בבקשה מעין זו נתונה לרשות הרישוי אשר נגד החלטתה ניתן להגיש עתירה לביהמ"ש לעניינים מנהליים. כפי שצוין ברע"פ 3811/22 סטניסלב וילקובסקי נ' מדינת ישראל (09.06.2022): "הלכה פסוקה היא כי "הכתובת בכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה של רישיון נהיגה היא רשות הרישוי. על החלטתה ניתן להשיג באמצעות הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים" (ע"פ 7323/19 אבו שריפה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.02.2020)). בע"פ 7323/19 הנ"ל נקבע כי אין יסוד להבחנה בין בקשה ל"חישוב פסילה" לבין בקשה ל"הכרה בפסילה" שעניינה בהכרה בפסילה מבחינה מהותית הדורשת בירור עובדתי וראה לענין זה עפ"ג (חי') 71791-03-23 חדר אגבאריה נ' מדינת ישראל (כבוד הנשיא שפירא מיום 11.5.23).
1. גם לגופן של טענות לא מצאתי חשש לעיוות דין שכן הלכה היא כי בלבול או שכחה של עורך הדין אינם מבססים חשש לעיוות דין ומכל מקום **יש לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות מעין אלה ללא תימוכין מספיקים** ראה

בהשאלה רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו' (ההדגשה שלי - ס.ד). הבקשה נעדרת תימוכין.

5. אשר על כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ד, 18 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.